

Neradi s manželom cestujeme po diaľnicach. Na potulky Slovenskom radšej využívame staré dobré cesty 1. triedy. Všimame si okolie a tabuľky upozorňujúce na rôzne pamiatky. Cestou na Sliach nás zaujala tabuľka upozorňujúca na skanzen Sebechleby. Hneď sa nám v pamäti vybavili sebechlebskí hudci. Boli sme zvedaví a takj sme odbočili na cestu k časti Sebechleby, Stará Hora. Dlhá, takmer poľná cesta nás zaviedla priamo do rozprávky. A tu je krátka pozvánka pre tých, ktorí radi spoznávajú malebné slovenské zákutia.

Privítala nás pivnica Sebechlebských hudcov. Na parkovisku nebolo okrem nás živej duše. Zobrali sme fotovýbavu a vybrali sa na obhliadku pôvabnej dedinky pred nami. Vstúpili sme do „iného sveta“.

Uličky medzi malými domčekmi bez akéhokoľvek oplotenia boli úplne prázdne. Napriek tomu mali niektoré domčeky pootvárané okenice, v jednej záhrade sa sušila bielizeň, v ďalšej rozprašovač zavlažoval trávnik. Na stromoch dozrievali jablká, vo viniciach hrozno, na priedomí stáli drevené sudy... ale nikde nikoho.

Nevedeli sme sa vynadávať na krásu tunajšej architektúry a prírody naokolo. Asi po hodine sme konečne natrafili na živého tvora s murárskou lyžicou v ruke.

Nedalo nám nespýtať sa ako je možné, že všetko je také čisté, upravené, trávniky pokosené, len dozreté jablká na zemi popadané. To ich nikto nezberá? Veľmi ochotný pán nám vysvetlil, že sa nachádzame v obci, ktorá celoročne slúži ako pamiatka miestnej ľudovej kultúry a architektúry a oživa len počas vinobrania. (Mimochodom, ten čas je tohto roku stanovený na 29.9.2012.)

Vpustil nás do svojej pivnice, vytesanej hlboko v skale a ukázal skromne zariadenú komnatu. Nechceli sme ho dlhšie zdržiavať a viac informácií sme si zistili na internete:

Osada Stará Hora vznikla niekedy v 16. storočí v čase tureckých výprav a bojov. V tejto zalesnenej oblasti nachádzali útočisko obyvatelia Sebechlieb pred nájazdmi Turkov. Na bývanie si kopali do brala diery väčších rozmerov, kde sa ukrývali pred tureckým nebezpečenstvom. V 17. storočí sa začalo v Sebechlebskej oblasti s pestovaním hrozna. Klčovali sa lesné porasty a vysádzali vinohrady. Tak vznikla požiadavka na dobré pivnice na uskladnenie vína. Postupne sa pivnice rozširovali a začali sa stavať nadstavby, ktoré slúžili na obývanie v čase vinohradníckych prác. Jednopriestorové a dvojpriestorové vinohradnícke domčeky so stĺpovým podstením, ktoré sú predstavené pred vytesané pivnice do tufu sú chránené dodnes. V roku 1737 bola v jadre osady postavená kaplnka sv. Urbana pápeža a mučeníka, patróna vinohradníkov. Kaplnka sv. Urbana je malá baroková, štvorcová stavba s polygonálnym uzáverom a strešnou vežičkou. Vnútri je barokový oltár.

Plní pozitivních dojmů, načerpanej energie, stále příjemně počudovaní nastupujeme do auta a odchádzame s presvedčením, že sa sem určite vrátíme.

Helena Jankovičová

Foto: autorka

{phocagallery view=category|categoryid=164|limitstart=0|limitcount=40}